Повінь, що перевірила нас на стійкість

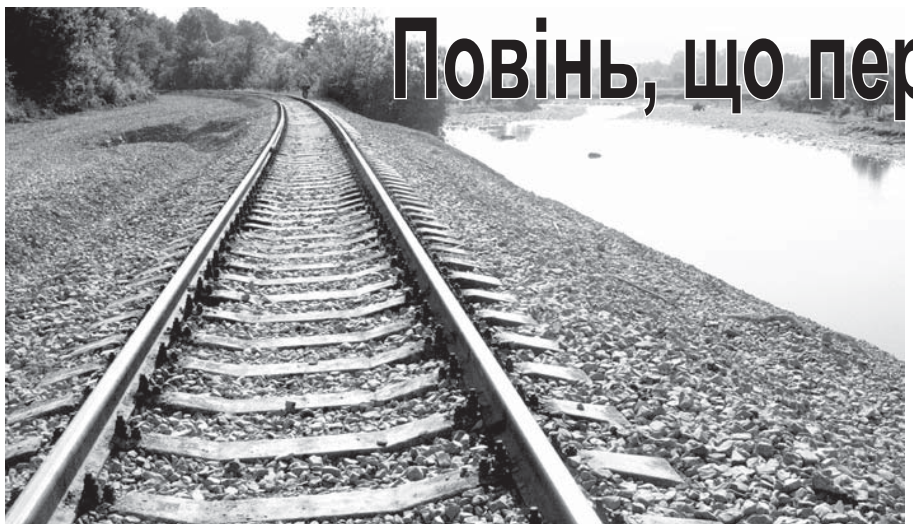

Перша зупинка на 35 кілометрі перегону Делятин-Товмачик – на дільниці Делятин-Коломия. Тут тривають відновлювальні роботи. Для того, щоб підвести до пошкодженої ділянки важку техніку, залізничникам довелося докласти чимало зусиль, адже з одного боку гора, а з іншого – далеко внизу під насипом тече стрімка ріка. Попри важкі природні умови, залізничники не шкодували сил та вміння і в стислі терміни відновили рух. Ось відновленою колією пройшов перший дизель-поїзд.

– Роботи на цій дільниці почалися 28 липня, – розповідає **начальник залізниці Михайло МОСТОВИЙ,** – тут працювали лише залізничники, наша колійна машинна станція та дистанція колії. Працю вкладено величезну, тому що дуже складним був підхід техніки до місця розмиву. Тут закладено понад 13 тисяч кубів щебеню, інертних матеріалів та негабаритного каменю. Витрати склали 5,5 млн грн.

Варто зазначити, що дільниця Коломия-Делятин виконує суто соціальні перевезення. Через них залізниця зазнає збитків. Та ми знаємо, як важко людям жити в горах, адже більш стабільного сполучення, ніж залізничні перевезення у них нема. Щодоби тут проходить три пари приміських поїздів. Вантажна робота мінімальна. Незважаючи на це, ми прийняли рішення відновити цей напрямок для того, щоб попри збитки забезпечити перевезення пасажирів".

Недалеко від місця, де працюють залізничники, увагу привернув екскаватор, що стояв на березі і методично вантажив у КАМАЗи гравій (!). Побачивши групу журналістів із телекамерами, команда призупинила свою "роботу" та за якийсь час двигуни техніки загуркотіли і в кузови вантажівок знову посипався дармовий камінь.

"За такого варварського ставлення до природи, людських зусиль і байдужості до чужої біди вся наша праця і вкладені гроші зійдуть нанівець, – зазначив Михайло Мостовий. – До того ж, для капітального відновлення інженерних споруд та виправлення русла ріки ще потрібно щонайменше 15 млн грн, на наших очах безсоромно, а головне – безкарно, вибирають гравій, нехтуючи Указом Президента та Постановою Кабміну, що забороняють такі дії. Місцева влада не вживає жодних заходів для припинення такої практики. Звичайно, зараз розробляється відповідна державна програма, та якщо на практиці не діятиме заборона на такі роботи, жодна програма не допоможе. Ми доставляли сюди інертні матеріали із Рівненської області, а це 600 км звідси. Для залізниці це великі витрати на перевезення.

– Сьогодні ми вперше пустили дизель-поїзд відновленою дільницею, – розповідає **начальник Коломийської дистанції колії Дмитро МУРМЕЛЮК**. – Унаслідок повені було зруйновано 75-метрову підпірну стінку висотою 10 метрів. У повітрі зависло 150 метрів колії. Над відновленням руху потягів три тижні працювали спеціалісти Коломийської дистанції колії та Чернівецької колійної машинної станції. Цілодобово трудилося 50-60 осіб та важка техніка. А безконтрольне вибирання каменю зумовлює пониження русла ріки та підмивання залізничних інженерних споруд і може звести нанівець усі зусилля залізничників.

Наша друга зупинка на 5 кілометрі дільниці Завалля-Вижниця, де 28 липня підмило опору. Разом з нею вода поглинула два прогони залізничного моста по 33 метри кожний. Зараз тут працює відбудовний поїзд та залізничні війська.

– Головне завдання – повернути до природного напрямку русло ріки та захистити дві опори моста, – коментує ситуацію начальник залізниці Михайло Мостовий, – бо саме це призвело до його руйнування. За мостом військові вже практично прорили нове русло. Після цього ми перекриємо потік і візьмемося за встановлення опори. На земляні роботи витрачено майже 1,5 млн грн. Повна вартість робіт з відновлення моста, не враховуючи зміни русла, приблизно 80 млн грн. Все виконується за кошти залізниці, бо іншого джерела фінансування нема. Тож і надалі будемо робити своїми силами та з допомогою військових. За 5 місяців плануємо відновити рух поїздів мостом".

На обох берегах Черемошу біля моста багато військової техніки. Хід робіт коментує **командир Першого об'єднаного загону державної спеціальної служби транспорту полковник інженерних військ Геннадій РУДЕНКО.**

– Наше завдання – спорудження нового русла Черемошу, для відведення ріки від опори, що впала. Опору підірвемо, її залишки вивезуть і встановимо нову. Відповідно до проекту нове русло ріки сягатиме близько 450 метрів задовжки, 80 метрів завширшки та 1,5 метри глибиною. Біля моста прокладемо дорогу для техніки. Зараз на об'єкті у дві зміни працює 15 одиниць техніки та 60 осіб особового складу. Графік роботи дуже щільний.

Олександр ГЕРШУНЕНКО
Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО

ШАНА ПРАЦІ І ДУХУ

Для святкового молебня на благословення плодів природи і людської праці до Палацу залізничників запросили настоятеля собору святого Юра отця Романа Кравчика. Священик освятив фрукти, подякував начальнику залізниці Михайлу Мостовому за організоване для залізничників свято, а також поблагословив усіх працівників на добрі справи.

– З часів незалежності України на нашу долю випало немало випробувань, – зазначив **голова дорпрофсожу Андрій СЕНИШИН.** – Останнє лихо – найстрашніше: стихія завдала залізниці великих збитків, зруйнувавши об'єкти залізничної інфраструктури, багато будинків залізничників було підтоплено, затоплено присадибні ділянки. Ваша праця вимагала високого професіоналізму, дисципліни, вміння оперативно приймати правильне рішення. А вінцем спільних зусиль є сьогоднішнє свято перемоги над стихією.

До залізничників звернувся **начальник залізниці Михайло МОСТОВИЙ**:

– Згадуючи ті важкі часи, коли ми боролися зі стихією, мені не легко про це говорити. Зате приємно, що зараз ми зібралися тут усі разом. Важке випробовування випало на нашу з вами долю. Хочу згадати і фосфорну аварію, в якій залізничники так само самовіддано працювали. Вони й сьогодні є у залі серед вас, ліквідаторів наслідків нещодавньої стихії. Усі гуртом ви показали, що є справжніми патріотами нашої країни, які не голосними балачками, а тихою невтомною працею відновлювали залізничні колії для руху поїздів. На вас тримається наша Україна. Лихо, яке пронеслося над нашим краєм, принесло великі збитки. Було пошкоджено 62 залізничні об'єкти. Серед них найбільше постраждали у Старому Самборі, Делятині і міст на перегоні Завалля-Вашківці. Вже зараз поїзди йдуть практично зі встановленою швидкістю, та роботи з відновлення моста тривають. Для повного завершення робіт нам потрібно ще добре попрацювати. Адже є місця, де некерована вода буквально знесла підпірні стінки, які необхідно відбудувати, але на це потрібен і час, і кошти. Також багато лиха негода принесла й українському народові, зокрема і нашим залізничникам. Понад 1 400 сімей наших працівників постраждали. І я дуже радий, що залізничники, як завжди, відгукнулися на цю біду і виявляють велике бажання допомогти. Першою серед колег з такою ініціативою виступила Донецька залізниця. Загалом, на ранок 19 серпня вже перераховано 7,2 млн гривень, які, відповідно до завданої шкоди, буде скеровано на допомогу постраждалим залізничникам. Це, звичайно, невелика сума, та саме це підкреслює людяність українського народу і готовність у скрутний час допомогти іншим. Хочу, шановні ліквідатори, подякувати вам за самовіддану працю, яку я бачив, буваючи щоденно на тих місцях, де йшла відбудова колії. З такими людьми, я впевнений, ми обов'язково утвердимо Україну, як незалежну багату державу. Дякую вам, вашим родинам, які переживали за вас, коли ви у складних умовах працювали на ліквідації наслідків стихії. Ви не лише професіонали, ви – віртуози у своїй справі! Особливо механізатори, бульдозеристи, екскаваторники, монтери колії, енергетики, зв'язківці, руховики, диспетчери, які дбали про оптимальну організацію руху господарських поїздів, про своєчасний підвід "вертушок", техніки. Я сьогодні матиму за честь вручити вам нагороди і від Генерального директора Укрзалізниці, і від керівництва залізниці. Крім цих нагород, видано наказ про заохочення понад 700 працівників на загальну суму 1 млн 130 тисяч гривень. Крім цього, ми скерували документи на відзначення 10 наших працівників урядовими і державними нагородами.

Бажаю щастя вам, вашим родинам. Хай лихо завжди оминає нас із вами і весь наш український народ. Щиро дякую вам за вашу працю, нехай Господь Бог завжди буде з вами!

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

"Ми працювали, не шкодуючи сил"

Микола Пулін, головний інженер Самбірської дистанції електропостачання:

– Наша бригада працювала на перегоні Старий Самбір-Стрілки. Від самого початку відновлювальних робіт у темну пору доби ми забезпечували освітлення, щоб інші могли нормально працювати. Така робота продовжувалася до відновлення руху на пошкодженому перегоні. Звичайно, що було нелегко, особливо спочатку, адже стихія постійно вносила свої корективи. Зокрема, планувалося, що вода забере тільки одну опору контактної мережі, а забрала аж чотири. Тому вночі потрібно було переставляти освітлення, щоб забезпечити нормальні умови для відновлення земляного полотна. І нам пощастило, що перестали падати дощі.

Богдан Летнянчин, старший колійний майстер Самбірської дистанції колії:

– Ми відновлювали пошкоджену колію на перегоні Дубляни-Дрогобич, де вода з річки Бистриця розмила близько 80 метрів земляного полотна. Вода буквально за півтори години піднялася на метр, і колія через великий тиск не витримала. Коли вода зійшла, бульдозер нагортав щебінь, а ми його розгортали вручну, ставили шпали, перешивали рейки, виправляли їх. Роботи тривали добу: 25 липня о 14.30 ми закрили перегін, а відкрили наступного дня о 22.10. Але попри те, що з такими наслідками руйнування колії ми стикнулися вперше, роботи всі виконали на належному рівні.

Олексій Романчук, майстер відбудовного поїзда № 3511:

– Я вивантажував камені з вагонів на станції Делятин на 31 км. Складність роботи полягала в тому, що доводилося працювати по 12 годин, лише з перервами на їжу. Удень було важко, бо сонце не жаліло нікого. Щодо праці вночі, то вона також була не з легких, адже для організму важко було адаптуватися до іншого часового ритму роботи. Добре, що техніка нас не підводила, не ламалася. Люди до справи поставилися серйозно. Тож темп був однаковий, що вдень, що в ночі. Ми вивантажували однакову кількість вертушок у світлу й у темну пору доби. Всі служби працювали швидко і злагоджено. Як результат – завдання виконано швидше від поставленого терміну.

Михайло Голіней, ремонтник штучних споруд Івано-Франківської дистанції колії:

– На 46 км перегону Надвірна-Делятин просіло земляне полотно. Під час відновлювальних робіт там було організоване цілодобове чергування, де я й був задіяний. Окрім залізниці, довелося працювати ще й вдома. Маленький, непримітний потічок перетворився на бурхливу ріку, яка зі схилів голих гір понесла на огорожу, будинок та город пні та намул. Вода під час повені досягала вікон, а коли зійшла, на подвір'ї залишилося майже метр намулу та кілька великих пеньків. Зараз там практично неможливо жити, адже стоїть такий неприємний запах, що дихати важко. Довелося переселитися з вагітною дружиною та дитиною до родичів. Зараз потрохи відновлюю господарку та очікую на виплату компенсації. Уже до кінця тижня обіцяють видати компенсацію від держави. Від залізниці отримав тисячу гривень, а тепер збираю документи для отримання коштів, які для потерпілих пожертвували працівники всіх залізниць.

Спілкувався Дмитро ПЕЛИХ